

la dona amb crits confestava.
 De disgustos i faties
 ja 'n passàvem, ja 'n teniem,
 però... ¡encara no renyiem
 ja tornàvem a sê amics...!
 A les hores feia tropa!
 Tan netet! Tan ben planxat!...
 Sempre tan ben endressat...!
 ¡Vaja, que als casats, els topa!
 Tenen qui'ls mima, qui'ls cuida,
 qui ho fa tot, a punt de solfa...!
 Viduo... en mans d'una marcolfa,
 brut, i amb la butxaca buida...!
 Mal menjat i mal dormit;
 mal servit, pitjor tractat...
 sempre amb el gec estripat
 i algun botó descusit...!
 A mi, no és extrany, a fé,
 que m'encisi el ser casat,
 perquè jo sòc, ben mirat
 viudo, i ... mal mirat, també...!
 La planete no's pot torsa!
 Jo, casat, molt be'm trobava,
 i, cuan menos ho esperava,
 em van fer viduo, per força...!
 Però això sí! So un viduot
 que no's queixa mai per vici.
 ¿Tothom diu mal de l'ofici?
 Doncs jo l'alabo per tot!
 Un viudo, no fa ganyotes
 a cap de les filles d'Eva.
 De casat, pensa en la sèva,
 i, un cop viudo, pensa en totes.
 D'un viduo el cor no s'apura
 i vol i estima a tot *trance*...!
 Es..., com un moble de *lance*
 que, quan més serveix, més dura.
 D'un viduo, i això's sap prou,
 dura l'amor arrelat,
 tan... com un vidre esquerdat
 que aguanta més qu'un de nou!
 I si no, ¿qui més afanys
 causarà al malalt qu'espera,
 un qu'acabi la carrera
 o un que sigui metge d'anys...?
 Exemple: Jo'm vaig casà
 sense experiència. Una nit
 agafa una tos de pit
 la dona, que'm va espalmâ.
 Busco per tots els reçons,
 regiro olles i galledes,
 i li vaig dar... ¡suc de bledes
 que hi havia en els fogons...
 I n'hi vaig donà amb excés,
 dut per l'afany que'm frisava,
 però com més n'hi donava
 la dona tossía més...!
 ¡Encara'm dura l'esglai!

Va sé allo un cas de conciencial
 Pro... ¡no tenia experiència!...
 ¡No m'hi havia trobat mai!...
 Ara ni 'ls mils!... Ni pensar-hi!
 ¡Sé lo que en tot s'estila!...
 Ja podrà jeure tranquila!
 S'hi farà lo necessari!...
 La que's casi amb mi, ja pot
 fins morir-se! Ella mateixa!
 No tindrà motiu de queixa...
 ¡com que m'hi trobat en tot...!
 ¡I si un viduo és ganga!.. ¡és clâ!..
 La que'l pesca ha tret el punt,
 i molt més, si com jo és un
 viduo de segona ma.
 Un viduo, si és bon xicot
 i té lo gènit alegre,
 és... com en colors el negre,
 que 'l negre, calla per tot,
 Vidua, no, si be 's repara
 i sens qu'ho prenguin a mal,
 perquè és un «coló especial»
 que no va gens bé a la cara;
 espècie de tornassol
 que perd, si un molt s'hi atansa;
 és... com un verd esperança
 que se 'l ha begut el sol,
 Es... (i ho diu qui'n pot dâ prova)
 en lo basar de la vida,
 com una pessa tenyida
 que es vol fer passà per nova.
 I, si és, mare, i té un xicot,
 allavors és poc lo dit..
 Es... com un set mal surgit
 qu 's veuen els punts per tot...!
 Viduo, no, siga com siga;
 sempre net; com de bugada.
 ¿Ha servit?... Doncs, respallada
 i queda nou, de botiga!...
 Però mai acabaria...!
 Defensâ als viduos pensava;
 això era 'l que'm proposava
 i no se si'n surtiria,
 perquè aquests viaranys
 no s'han fet per qui, amb afanys
 sempre unit a sa parella,
 rossegant una costella
 s'ha passat vint-i-cin anys.
 A aqueixos dic amb anhel:
 «Estimeu-vos sens recel,
 qu'encar que 'ls anys ho escatimen,
 quan dos de tot cor s'estimen,
 la terra, no és terra... ¡és Cel...!
 I PROU...

ADOLF D. PARRELLADA

Premiat amb 25 pessetes en els Jocs Florals humorístics del Centre Popular.